

வினாபக்தி

ந டி க ய ர்

Vaithilingam

T. R. ராஜகுமாரி	...	அரண்மனை தாசி தேவகுமாரி
T. A. மதுரம்	வேவுகாரர் மனைவி
S. P. L தனலெக்தமி	ராஜகுருவின் மனைவி வசுமதி
P. A. பெரியநாயகி	பாமா
A. R. சகுந்தலா	ருக்மணி
C. T. ராஜகாந்தம்	தாய்க்கிழவி ராகமஞ்சரி
M. L. வஸந்தகுமாரி	பாடகி
குமாரி. N. ராஜம்	மிருதங்கம்
C. V. தனலெக்தமி	யாழ்
T. D. குசலகுமாரி	}	நடனமாதர்கள்
P. பத்மா		
K. S. லெக்தமி	கீதம் பாடுபவர்
M. K. சரோஜா	}	தில்லானா நடனம்
C. R. ராஜகுமாரி		
K. S. ராஜம்	}	நடன மாதர்கள்
K. S. சந்திரா		
குமாரி வனஜா		
R. சரஸ்வதி		
S. ராஜேஸ்வரி		
S. பத்மா		
குமாரி சீதா	பிச்சைக்காரப்பெண்

மற்றும் பலர்.

கிருஷ்ண பக்தி

* கதைச் சுருக்கம் *

துவாரகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ஸத்ய பாமையிடம் சொல்கிறார்: “பாமா! உயர்குலத்தவன், கீழ்குலத்தவன் என்ற வித்தியாசம் எனக்குக் கிடையாது. படித்தவன், படிக்காதவன், என்ற வித்தியாசங்களையும் நான் கவனிப்பதில்லை. எவன் காம, குரோத, லோப, மத, மாத்ஸரியங்களை ஜெயித்து அந்தரங்க சுத்தியுடன் என்னை நினைக்கிறானோ, அவனே என் பக்தன். இத்தகைய நிச்சலமான பக்தியின்றி வெளிவேஷம் போடுபவர்களும், பணத்திமிரும், பட்டப்பெருமையும், காம இச்சையும் கொண்டு ஊரை ஏமாற்றும்பவர்களும் என்னை என்றும் காண்பதில்லை. அவர்கள் வ்ணையும், தீய செயல்களும் அவர்களையே சுட்டெரித்து விடுகிறது. செய்த தீவினைகளுக்கு வருந்தி, திருந்தி, சர்வத்தையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்பவனுக்கே என் அருள் கிட்டும். இது ஸத்தியம். சந்தேகம் வேண்டாம்.”

இந்த அருள் வாக்கின் உண்மையை விவரிப்பதுதான் ‘கிருஷ்ண பக்தி’ யின் கதை.

* * * *

ராஜசிம்ஹன் என்ற அரசனின் குரு பெரிய கபடன், நயவஞ்சகன். வெளி வேஷம் போட்டு வேதாந்தம் பேசி ஊரை ஏமாற்றி உள்ளூர கேவல இச்சைகளைக் கொண்டவனாய் கண்டபெண்களைப் பெண்டாள இழுத்து ருத்திராக்ஷப் பூனையாக காலங்கழித்து வருகிறான். அரசனும் ஜனங்களும் அவன் சொல்லை வேத வாக்காக மதித்து அவனைப் பணிந்து போற்றுகிறார்கள்.

இத்தகைய கபடன் முன்னிலையிலும், அரசன் முன்னிலையிலும், தேவகுமாரி என்ற தாசிப் பெண்ணின் நாட்டிய மொன்று கோவிலில் நடக்கிறது. சேற்றில் செந்தாமரை முளைத்ததுபோல்,

கல்ல அழகுடனும், உயர்ந்த நோக்கங்களுடனும் தாசி குலத்தில் பிறத்த தேவகுமாரியின் அழகையும், ஆட்டத்தையும் கண்டு அரசனும் ராஜகுருவும் அவள் மேல் ஆசை கொள்ளுகிறார்கள். அரசன் அவளைத் தனது ராஜநர்த்தகியாக நிமிக்கிறான். அவள் ஆசையை தன்னிடம் திருப்ப 'தேவ குமாரி! நீ தீனி தெய்வத்தின் பத்தினி; பாகவதர்களுக்குத் தொண்டு செய்து அதன் மூலம் கண்ணன திருவடியை அடைய பாடுபடு' என்று குரு உபதேசிக்கிறார்.

ராஜகுரு சயநலத்துடன் சொன்ன இவ்வார்த்தைகள் தேவகுமாரியின் மனதில் ஆழப்பதிந்து விடுகின்றன. அதன்படியே நடந்து பிறவிப்பயனை அடையத் தீர்மானித்து விடுகிறாள்.

தேவகுமாரியின் அழகில் லயித்துப்போன அரசன் ராஜசிம்மன் அவளைத் தன்னிடம் சேர்க்கும்படி விதூஷகனிடம் சொல்லி அதற்குத் தேவையான வெகுமதிகளையும் கெடுத்தனுப்புகிறான். வெகுமதிகளுடன் தாசி வீடு வந்த விதூஷகனை தாய்க்கிழவியும், மாமாவும், உபசரித்து எப்படியாவது தேவகுமாரியை அன்றிரவு கோவிலிலிருந்து அரண்மனைக்கு அனுப்பி விடுவதாக உறுதி கூறுகிறார்கள்.

தேவகுமாரியைக் கைப்பற்ற அரசனும், விதூஷகனும், பேசியதைக் கோவில் தூணில் மறைந்திருந்து கேட்ட ராஜகுருவின் சிஷ்யன் ஆழ்வார் குருவிடம் விஷயத்தைச் சொல்லுகிறான். தேவகுமாரியின் மனதைக் கலைத்துவிட குருவும், சிஷ்யனும் ஒரு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்.

அன்றிரவு தேவகுமாரி கோவிலுக்குப் போகும் சமயத்தில் ராஜகுருவின் ஹரிகதா காலக்ஷபம் அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அன்று ராஜகுரு கற்பைப் பற்றிப் பிரமாதமாக ஜனங்களுக்கு உபதேசிக்கிறார். இந்த சமயத்தில் தேவகுமாரி கோவிலுக்கு வருவதைப் பார்த்த ஆழ்வார் கதை கேட்கும் சூப்பலுக்குள் வந்து நுழைந்து கொண்டு 'கற்பு என்பது குலமாதருக்குத் தான். விலைமகளின் கதி என்ன?' என்று கேட்கிறான்.

விலைமகள் என்பது காழகர்கள் அளித்த பெயரென்றும், உண்மையில் தாவினாயிருப்பவள் ஒருவளை மணம் செய்து கொண்டு

தான் வாழ வேண்டுமென்றும், மணம் செய்துகொள்ள இஷ்டப் படாதவன் அரசனாயிருந்தாலும் அவள் காதலிக்க சம்மதிக்க மாட்டாளென்றும் ராஜகுரு உபதேசிக்கிறார்.

இதனால் இன்னும் உறுதிப்பட்ட மனதுடன் அரசனில்லம் சென்ற தேவகுமாரி, அரசன் காம இச்சைக்கு உடன்படாமல் தன்னை மணம் செய்து கொள்ளும்படி கேட்கிறாள். அரசன் மறுக்கவே அரண்மனையைவிட்டு ஓடிவந்து வீடுகிறாள். இதை யறிந்த தாய்க் கிழவியும், மாமனும், அரசாக்கினைக்குப் பயப்பட்டு, அவள் மனதைத் திருப்பப் பெரிதும் முயலுகிறார்கள்.

தேவகுமாரி, இந்த வற்புறுத்தலுக்கு உடன்படாமல் ராஜ குருவை நாடி, தனக்கு தர்மோபதேசம் செய்யும்படி கேட்கிறாள். தன் வீட்டிற்கு அதிதி சத்காரத்துக்கு வரும்படியும் அழைக்கிறாள். ராஜகுரு அப்படியே சென்றதுமன்றி, அரசனுக்காகவே அவளில் லம் சென்றதாக நடித்துத் தன் வீட்டுக்கு தேவகுமாரியை வா வழைத்து அவள் கற்பை கெடுக்க முயலுகிறான். அதற்கிடைஞ் சலாயிருந்த அவன் மனைவியின் கதியும் அதோ கதியாகிறது.

தேவகுமாரியிடம் ராஜகுருவின் சேஷ்டைகள் பலிக்கவில்லை. அவளை பலாத்காரம் செய்ய முயலுகிறான். அவள் கிருஷ்ணனைக் கூவியழைத்து தரையில் சாய்கிறாள்.

அந்தத் தருணத்தில் ராஜகுரு தன் வாழ்வின் பெரும் படிப் பிணையைத் தெரிந்து கொள்கிறான். தேவகுமாரியின் கற்பின் சக்திக் கெதிரில் தன் துன்மார்க்கம் தலை தூக்க முடியாமல் தன் னையே சுட்டெரிப்பதை உணர்கிறான். அந்த இரவில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் பயனாக அவனுக்கு உண்மை விளங்கி அவன் வாழ்க்கை வேறு பாதையில் திரும்பிவிடுகிறது. வீடு வாசலைத் துறந்து பரதேசியாக அலைய ஆரம்பிக்கிறான். ஆனால் அவன் முன் செய்த தீவினைகள் அவனை சுட ஆரம்பிக்கின்றன, மனைவியின் கொலைக் குற்றம் முதலியவற்றை சுமத்தி அரசன் ராஜகுருவை தூக்கு மேடைக்கு அனுப்பிவிடுகிறான்.

பிறகு நடந்தது என்ன? ராஜகுருவுக்கு விமோசனமுண்டா? அரசன் விரும்பிய தேவகுமாரியின் கதியென்ன? என்ற விபரங் களைத் திரையில் காணுங்கள்.

Krishna Bhakthi

SYNOPSIS

Said Lord Krishna to Sathyabhama: "It matters not to me whether one is low born or high born, nor is it of importance whether one is well versed in all arts or not; I like the one who, having got under control all that is evil in man, thinks of me alone. He, who gives way to the forces of evil, spends his life in the pursuit of women and wealth, he who deceives the world by force of words or swords, never deceives me nor can he at any time hope to reach me. Salvation lies to him who repents and who in his repentance, realises in me the eternal bliss."

The story of "Krishna Bhakthi" simply illustrates these divine sentiments. It is the story of a consummate villain who by dint of his learning, eloquence and airs, led the world into the belief that he was a great devotee while in secret he pursued the pleasures of the flesh. His airs were of such an order that even Rajasimha, the King of the realm, was duped by him. He was the King's preceptor, to whom the world bent in obedience, awe and respect.

To dance before this Rajaguru and his benefactor, the King, came a rare type of dancing girl as great in her talents and outlook as she was beautiful.

Both the King and the villain Rajaguru were so much struck with the beauty of the dancing girl that, while one made her, the Rajanarthaki of his realm, the other spoke words of wisdom in her ears. Said the cunning Rajaguru: "My girl! Realise your innerself. From today, you are the consort of God. Worldly pleasures of a low nature are not for you. Follow the footsteps of His Bhakthas and that will lead you to the real goal".

These words having made a strong impression in the mind of Devakumari, she refused to give her ears to her mother and MAMA who dangled before her the fortunes that await, if only she listened to wiser counsels. The King,

who had fallen head over heels in love with the dancer, sends his court-fool with presents and with an order that Devakumari should call at the palace that night. The mother and MAMA accept the presents as well as the proposal with joy.

The Rajaguru, who comes to know of the arrangement, makes his plans to foil the attempt of the King. He arranges a Harikatha kalakshepam, and times his lecture on "Devadasis" to coincide with the arrival of Devakumari in the temple. He lectures as to how every Dasi should hold her chastity dear and how she should refuse to be ravished even by the mightiest King on earth. 'Marriage is the only bond into which a Dasi can enter!', he advised.

These words further strengthened Devakumari in her resolve to lead a chaste life and as a result, she rejects the King's offer to be his concubine. She even goes to the length of approaching the Rajaguru for instruction into the regions of Vedanta. Her periodical visits to Rajaguru's house to get instruction, arouses the suspicion of the King.

In the meantime, the Rajaguru, whose passion for Devakumari has gone to such a pitch that on one night he gets rid of his own wife who was an impediment to his pleasure, and also actually bullies Devakumari to untold extents. Devakumari, finding that she is fully trapped, surrenders herself to God and falls down unconscious. Rajaguru, then to his astonishment and agony, finds the force of the chastity of the dancing girl to be more than a match to his villainy and as a result of that experience, realisation comes to him. He gives up his house, wealth and all worldly possessions, becomes a mendicant and wanders about.

In the meanwhile, information regarding the disappearance of his wife, leaks out and the King orders his arrest, tries him and sends him to the scaffold.

What is the final phase of Rajaguru's life?.....

What became of the dancing girl, Devakumari?.....

See for yourself on the Silver Screen!

கிருஷ்ணபக்தி பாட்டுகள்

(1) சத்ய பாமா

பூமியின் மேலே சத்திய

பாமை என் போலே யாருமில்லை

(பூமி)

காமனைத் தந்த கடவுளாகிய

கண்ணென்னை கைவசந்தான் அவர்புவி

காப்பதென் சொற்படிதான் நிஜந்தான்

(பூமி)

தேவர் முனிவர் யாவரும் இங்கு

தேடியே வருவார் கைகட்டி

சேவை செய்திடுவார்-து திப்பார்

(பூமி)

தேமலர்கொண்டு சாமிபூஜையை

செய்யடி யென்சேடி-பூஜை

செய்யடி யென்சேடி நைவேத்தியம்

தேவர்க்குக் கொண்டாடி போடிப்போடி

(பூமி)

(2) சத்ய பாமா

தாமரைச் செங்கண் வதனா ச்யாமள வர்ணா

(தா)

ஸ்வாமி உங்களைப்போலே

சமர்த்தருண்டோ மண்மேலே

காமியர் காணென் கண்ணாலே

காருண்ய மாலே நிஷ்காமியர்

(தா)

துடைதனைக் கிள்ளிவிட்டு

தொட்டிலை ஆட்டுதல்போல்

எடையிட்டுப் பக்தி நிறுத்தீர்

என்னை சோதித்தீர்

(தா)

ஒலமிட்ட த்ரௌபதை

உத்தமி மானம் காக்க

சேலைகொடுத்த சீமானே

எந்தன் பூமானே

(தா)

(3) கோரஸ் :

ஜெய ஜெய ஸ்ரீ ஜெகன்மோகனனே வசு

தேவ பால ராஜ யதுகுல வரத

(ஜெ)

சங்குசக்ர கிரிதரா சுபகரா

சர்வ ஜீவ கருணா சாகரா

மங்களாகரா சுந்தரா

மதுர முரளிதரா வசிகரா அருள்

(ஜெ)

(4) தேவ குமாரி

பல்லவி

மாலானேன் ஸ்வாமி

மகிழ்வோடென யாதரி

மனமோகனரே நீர்

வருவீர் அருளேபுரி

(மா)

அனுபல்லவி

மேலாம் இகபர வாழ்விலென்னாளும்

பாலும் சுவையும் கலந்தவிதமென

பதிநீரெழில் சதிநானென மருவிட

(மா)

ஸ்வரசாகித்யம்

மாதென நீயுனது கடைக்கண்பார்

மானினி சமானமட

மாமயில் இவள் தனையுமனுசரி

கருணை தவழ்கலை மதிமுகா

மதி கின்பருளல் நின் நீதிக்கழகாம்

மணமே பெறநான் மயல்மீரி

மாலையிது வேளையில் வந்தேன்

மனநேச விசுவாச துரை நீ

நீனையல தெவர் துணை நிச

(மா)

மோகனம்.

(5) ராஜ குரு

க்ருஷ்ண ஹரி கோவிந்தமுராரி

கேசவா கிரிதாரி

சர்வலோக சமுசாரி

தர்ம ஞான சுகவாரி

(க்ரு)

கமாஸ்.

(6) ராஜ குரு

பூவையார் கற்பின் பெருமை

புகலத்தரமோ—வளர்—

பாவை அகலிகை பாஞ்சாலி அமரகுரு

பாரியென மொழியும் தாரையுடனே சீதா

தேவி நளாயினியாம்

சீரார் சுடர்தனைப் பார்மீது உதயமதே

செயவிடா திறமைதான் நிறையுளார் மகிமையே

தினமும் வானின் மழையை வாயில்

பொழியென்றாலும் பொழியலாகும்

(பு)

(பு)

திகழும் தனது பதியின் உயிரும் நிலைபெற
தென் கோவிடம் நன்றே பெறக்

கொண்டாள் பதி அன்பானவள்
சகலர்புகழ் சரித்ர சாவித்ரியொடு பத்தினிப்

(பு)

கேதாரம்.

(7) ராஜ குரு

பல்லவி

மறுமுறை நீ அந்த வார்த்தையைச்
சொல்லாதே மகா பாபமே

(மறு)

அனுபல்லவி

பிறவியிலே குலபேதமும் யேது
பெண்களை குறை சொல்லுவது—பெருந்தீது
அறநெறி யதற்கிது அணுவுந்தகாது
அரிஹரி யென திரு செவி கேளாது

(மறு)

(8) ராஜ குரு

கலையிலும் அழகிலும் வென்றாள் அந்த
கண்ணனுக்கே அடிமையென்றாள்
விலை வாழ்வினையற்று மிதித்தாள், ஒரு
வேந்தனைத் துரும்பென மதித்தாள்

(க)

(9) கிருஷ்ணன்

நவராஸகன் னடா-ஆதி.

பல்லவி

பெண்ணுலகிலே பெருமை கொண்டாள்-தாசி
தன்மகளாம் எழில் மின்னாள்—இன்ப

(பெ)

அனுபல்லவி

பொன் பொருள்தான் வேண்டும்
அன்னைசொல் கேளாதாள்
புவியாளும் மகராஜன் தனைவேண்டே னென்றாள்

(பெ)

சரணம்

கலைமகளாம் அந்தக்காரிகையாள் நடன (க) இந்த (க)
கண்ணென்மேல் பக்தி காதல் கொண்டாள்
உலகாசையகலாத வடிவுற்ற தவஞானி
ஒது பதேசம் உணராமல்
எனைநாடும் ஒருமாதா

(பெ)

(10) ராஜ குரு

சாரசம்.....

வசீகரக் கண்கள் சீர்தரும்
முகம் சந்திர பிம்பம்

(சாரசம்)

மனோகர ஓவியப் பெண்ணாள்
வாய்த்தால் பேரின்பம் ஸ்வரஸ்யம்
ஆடும் மயிலாள் அபிநய மொழியாள் இவள்
அன்பை நாடும் புவிமையலால்
ஈழல்லா தேவகுமாரி சிங்காரி மிகும்
இகாதி சுகரசவாரி

(வசீகர)

(சாரசம்)

(11) ராஜ குரு

பேச வெட்கம் எனோ
பெண்ணே உன் வாய் திறந்து

(பேச)

(12) ராஜ குரு

நாமாவளி.

கலைமகள் தேவகுமாரி—வெண்
மலர்மகள் திருவுருமாரி வந்த
ஜெபதபப் பூஜையிலே வேண்டி நான்
தேடும் தெய்வ மாலை
திகழ்பெறும் மாதாபோலே
தெரிகிறாள் கண்முன்னாலே
தெரிசனமே
கண்டேன் தினமே
பொறு மனமே
இனிமேலிவளே உனதாம் நடமிடு
கலைமகள் தேவகுமாரி வெண்
மலர்மகள் வளர்கிரிதாரி இன்பக்
கலைமகள் தேவமுராரி

(கலை)

(கலை)

தீனதயாளா
தேவகி பாலா
கானலோலா
கனகாம்பரதா
கேசவமாதவ
கிருஷ்ண அரிஹரி
வாசுதேவா
வைகுந்தவாசா
தீனதயாளா
தேவகி பாலா
கேசவமாதவ

கோபாலா
கோபாலா
கோபாலா
கோபாலா
கோபாலா
கோபாலா
கோபாலா
கோபாலா

கிருஷ்ண அரிஹரி
அரிஹரி, அரிஹரி, அரிஹரி, அரிஹரி
ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணம்

(13) நாரதர்

கரஹரப்ரியா—ஆதி.

பல்லவி

ஆட்டமென்ன சொல்லுவேன்—ஆடும்
அம்புவி வாழ்வை
நம்பிய மாந்தர்—ஆடும்

(ஆ)

அனுபல்லவி

ஆட்டத்திலும் பொருள் யீட்டத்திலும் பெண்களின்
நாட்டங்கொண்டார் சுத்தஞானியைப் போலாடும்

(ஆ)

சரணம்

பார்தனிலே தர்ம நேர்மையில்லாமலே
பசுத்தோல் போத்திய புலியதுபோலே
ஆர்வமெல்லாம் மூவாசையின்மேலே
அகமொன்று புறமொன்று நீனைத்தும் தன்னாலே
கார்முகிலாம் கண்ணன் நாமம் யெண்ணாமலே
கண்டது காகுதியென அவரவர்கள்
கொண்டது கொள்கையெனும் குணமுடையவர்கள்

(ஆ)

(14) கோஸ்

பூஜிதமான மெய்ஞ்ஞானம்—குரு
ராஜ மகா சந்திதானம்

(பூஜி)

வாசுதேவ விசுவாச மனம் மக

ராஜ ராஜர் பணி தேவஇனம்

(குரு)

ராஜமகா சந்திதானம்

(பூஜி)

சேவடி காண்மனை வாழ்வுரும் கேடமம்

தேவகுமாரியும் நாமும்

சீர்பெறவே நல்லோர் வரவே

(குரு)

ராஜமகா சந்திதானம்

(பூஜி)

(15) கச்சேரி

ஸரஸ்வதி மனோஹரி—ஆதி.

பல்லவி

எந்தவேடு கொந்து ராகவா
பந்தம்யாலரா ஓராகவா

(எ)

அனுபல்லவி

சிந்த தீர்சடகெம்த மோடிரா
அந்தராத்மனா செம்தரானுனே

(எ)

சரணம்

சித்த மந்து நின்னுஜுசி செளக்கியமே
உத்தமம் பனுச நுப்பொங்குசனு
ஸத்த மாத்ரமா ஸாலநம்மிதி
ஸார்வ பெளம ஸ்ரீ த்யாகராஜனுத

(எ)

(16) நடனம் தில்லானா

(17) கோரஸ்

முரளி கான மோகனா அன்பான கண்ண வா
கருணைக்கடல் வானவண்ண ஞானக்கண்ண வா

(மு)

முதற்பகுதிப் பெண்கள் :

திருவடி தெரிசனம் ஜென்ம சாபல்யம்
பெறவும் எங்கள் மீது பிரியம் கொண்ட பேராளா

பிற்பகுதிப் பெண்கள் :

புதிய நிலாவிலே பூத்த மலர்க்காவிலே
இதமிகும் இன்பம் காண இன்னாள் மிகவும் நன்னாளே
முரளி கான மோகனா அன்பான கண்ண வா !

ராஜ ரூ

சரச மனோரத சந்தோஷங் கொண்டாடும்
தருணியரே இன்பம் தந்திடுவேன் அன்போடு
உறவு கொண்டாட வாரீர் ஒன்றாய் இன்றே என்னோடு

பெண்கள் :

மதனா கோபால மாலே மாலாகினோம்
மழையின் புயல்காணும் மயிலே யாமாகினோம்—

ராஜ ரூ

இனிய ராதையான கனியே யென்
கண்ணே வா
வனசமலர் மேவும் பொன்னே வானின்
மின்னே வா
இனிய ராதையான கனியே யென்
கண்ணே வா !

அழியாததா அல்லது அழிவுற்றதா
விளையாததா தரையில் விளையுற்றதா
இதா அதா இதில்

(எ)

(20) சத்யபாமா

இராக மாலிகை

ஜோன்புரி.

கண்ணன் வருவாரோடி மலர்க்

கமலக்

(க)

வேணு கானன் என் பிராணன் அன்பான
காதலன் எந்தன்

(க)

காம்போதி.

நீராமம் மடுவினில்
போராடி மங்கையர்கள்
சீராட அணிதரும்
சேலை ஒளித்த ஜாலக்

(க)

அடாண.

கோகுலம் வாழ் ஜேகன் மோகன ரூபனை
கோபியர் யாரும் கைக்கொண்டாரோ
நாகனின் மீது முன்னொளில் ஆடிய
நாதனான் எந்தன் ஞானக்

(க)

மாண்டு.

ஒருநாள் ஒருபோதும் கண்ணாளனைப்
பிரியாவரம் கேழ்ப்பேன் வந்தால் நான்
கரவைகள் யாவும் கன்றுகளோடு
இரவுகண்டே இல்லம் சேருமிந் நேரம்

(ஒ)

(க)

(21) ராஜகுரு

எல்லோரும் நல்லவரே உலகினில்

(எல்)

கற்றும் அறி

வில்லாதவன் என்னிலுமே கல்லாதவர்

(எல்)

உலகோரை மேலேற்றும் அருள் ஞானி நான்
இவ் (வுலகோரை) தானோர்

முழமேற முடியாத பரண் ஏணி நான்
பலகாலம் பயனற்றுப் போனேனே

பக்தி காணேனே

பாவியானேனே என்னில் (எல்)

முற்பகலில் செய்ததெல்லாம்
பிற்பகலில் விளையுமென்ற மொழியின் உண்மை
அற்பகுணம் படைத்தவன் யான
அறிந்து கொண்டேன்—என்

குற்றமதை நன்குணர்ந்தேன்
குவலயத்தில் பழிசுமந்தேன்-என்னில் (எல்)

வாசகம் செயலிலும் மாறுபாடுற்ற பாவி
மா பாவி யானன்றி மற்றுமார் பாவி யது
நாசனை நினைக்கின்ற எண்ணம் தளர்ந்த பாவி
ஏனெடுத்தேன் இந்த மானிட ஜென்மம் பாவி
என்னில் (எல்)

(22) வேவுகாரர்

சங்கர சங்கர சம்போ—இந்த
சாமியார் விஷயத்தில் ஏனிந்த வம்போ
தாய் வயிற்றில் பத்துமாதம்—சிறை
தானிருந்தார்க்கிது என்ன ப்ரமாதம்— (ச)
கடன்காரர் காணாதயிடமே—(இதுகடன்)—மனதை
கலக்கித் தெளியவைக்கும் கம்பிசூழ் மடமே (கடன்)
பேதமிங்கே கிடையாது (ஜாதி பேத)
ஆசை பெண்ணெனும் பேயுன்னை பிடிச்சிழுக்காது (ச)

(23) வேவுகாரர் மனைவி

அழகினால் வருவது ஆபத்து
அவசியம் தப்பாது எப்போதும் (அழ)
பழைய கதைகளைப் புரட்டிப்பார் அல்லது
படிச்சவங்களைக் கேட்டுப்பாரு உடல் (அழ)
கொலைகள் நடப்பதும் குணத்தைக் கெடுப்பதும்
கும்பலான பெருங் குடும்பம் பிரிவதும்
குலம் வீட்டுக் குலத்திலே கொண்டுவ் கொடுப்பதும்
கூறு கெட்டு மதம் மாரிக் கொள்வதும் (அழ)

நல்லாயிருந்த அகலிகை உடல் கருங்
கல்லாப் போனதும் எதிலே
நாளும் வளர்ந்தும் குறைந்தும் சந்திரன்
நலிஞ்சு போனதும் எதிலே

அழகதிலே

அதும் அதிலே

சிவன்

வில்லோடு பிறந்த சீதை யாருக்கு
விசனம்வந் ததும் எதிலே

அதும் அதிலே

வடி

வேலனாருங் குற வேடந்தாங்கி மா
வேங்கையானது எதிலே

அதும் அதிலே

இல்லாளிருக்கையில் இரண்டாந்தாரம்
ஏற்பட நினைப்பதும் ஆப்பட்டு முழிப்பதும்

(அழ)

(24) தேவகுமாரி

என்ன வாழ்வென் வாழ்வு
இந்தத் தேகம் தந்த தாழ்வு

(எ)

கன்னியா மென் மாட்சி கொடும்
காமுகர் கண் காட்சி

(எ)

பொன்னை வேண்டுவேனோ அதற்
கென்னை நான் விற்பேனோ
புண்யம் தேடுவேனோ பிறர்
போதனை கேழ்ப்பேனோ

(எ)

ஈசனின் விஸ்வாசி
தாசியாம் நிர்த்தோஷி
ஆசையாகப் பேசி—புவி
ஏசவாழ்தல் சீச்சி

சுபம்,

சுபம்.

சுபம்.

